

Laura Strandberg / Nipiraamat

Kirsti Timmer läks koos tütrega kooli

Raadiohääli ja kaardipanija **Kirsti Timmer** (48, pildil) asus sellest nädalast end koolitama konstrellatsioonide alal. Konstrellatsioon on teraapiaviis, mis uurib alateadvust. Üksikisikule lähenetakse kui osakesele oma peresüsteemis, mis omakorda on osa teistest suurematest süsteemidest.

„Ega ma oska seda nii täpselt seletada,“ räägib Kirsti naerdes. „Mul on sõber, kes on minu arvates üks parimaid konstrellööre Eestis. Meil on alati väga huvitavad ja lahedad vestlused.“ Kirsti sõber soovitas tema tütrele minna seda eriala õppima. „Ma mõtlesin, et oh, lähen siis ka. Tahan lihtsalt midagi enda jaoks õppida,“ ütleb Kirsti, et õpingud ei ole seotud sellega, et ta tarokaartidel ennustab. Kirsti laob kaarte juba ammu. „Isegi koolieksamid tegime niimoodi ära, et vaatasime kaartide pealt, mis pilett tuleb,“ tunnistas ta 2018. aastal Õhtulehele.

MONDELA URBALA

Mullune Eurovisiooni võitja kihlus kallimaga

Mullu Tel Avivis palaga „Arcade“ Eurovisiooni võitjaks kroonitud Madalmaade laulja **Duncan Laurence** (pildil) teatas lltalehti teatel ühismeedias, et ta on oma meessõbra Jordan Garfeldiga kihlunud.

Reuters/Scanpix

Laurence (26), kelle õige nimi on Duncan de Moor, avaldas Instagram Storys foto kihlasõrmusest ja kirjutas saateks: „Ma armastan sind.“ Garfeld, kellega laulja on koos olnud umbes aasta, kirjutab Instagramis, et abieluettepaneku tegijaks oli tema. „Tegin Duncanile abieluettepaneku ja ta vastas jah. Ma pole eales nii õnnelik olnud!“ õhkas pooptähe partner, kes on ühtlasi tema uue pala „Last Night“ kaasautor. **OHTULEHT.EE**

Nelja lapse ema Maris Kõrvits: mina julgen öelda, et on raske

„Iga uue lapse sünni-ga mõtlesin, mida nüüd paremini teha. Mu suurim õppetund on aga, et ka ühe pere lapsed võivad täiesti erinevad olla ja üheski õpetusraamatus pole ühtset tõe,“ räägib nelja lapse ema

Maris Kõrvits (pildil koos abikaasa Henry Kõrvitsa ehk Genkaga) ajakirjas Pere ja Kodu.

„Paljud arvavad, et emad ei tohi nutta, nad peavad olema ilusad ja tugevad. Milline ema siis üldse julgeb öelda, et on raske? Mina julgen!“ tunnistas Maris ja lisab, et kolme lapsega pikalt kodune olla pole kerge. „Vahel lükkas enne magamist näo patja ja nuuksatan kolm hingetõmmet, ja siis olen edasi tugev.“ **OHTULEHT.EE**

Erlend Staub

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

„Tütre algkooli lõpp ja uue kooli valik ning mulle tehtud huvitav tööpakkumine Eestist langesid mõnusalt kokku,“ põhjendab 17 aastat Šotimaal elanud ja töötanud baleriin Eve Mutso-Oja, miks ta pärast pikalt võõrsil olemist otsustas koos abikaasa ja tütrega Eestisse tagasi kolida ning oma teadmisi, kogemusi ja annet ka siin jagada.

„Meie tütar Hele-Riin lõpetas Šotimaal algkooli ja oli variant jätkata seal keskastmes või panna ta Eestis kooli,“ räägib Eve. „Kui ta oleks läinud sügisel uuesti Šotimaal kooli, oleksime veel kuueks aastaks kindlasti sinna jäänud.“ 12aastane Hele-Riin on sündinud ja elanud Šotimaal, aga kõik suved koos ema ja isaga Eestis veetnud, mistõttu ei ole siia elama ja kooli tulek tema jaoks võõras.

„Kõik teavad, et Eesti koolid on palju nõudlikumad kui mujal, aga ta oli nõus endale rohkem vastutust võtma. Minu meelest on see tore, et laps saab erinevate maade koolisüsteemi näha,“ ütleb Eve.

Samal ajal oli talle tehtud Eestist väga huvitav tööpakkumine. „Mind paluti lavakunstikooli liikumisõpetajaks. Annan esimesele kursusele klassikalist ja kaas-aegset tantsu. Klassikaline ballett võib tunduda neile, kes seda pole õppinud, kuiv ja hirmutav, aga püüan seda neile söödavaks teha.“

Eve märgib, et tööpakkumine tundus talle põneva väljakutsena, millele oli raske ei öelda. „Olen küll õpetanud tantsu ja liikumist iluuisutajatele ja Šoti noortekoondise iluuisutajatele, kuid draamanäitlejaks õppivate tudengitega teen tööd esimest korda.“

Kolimine pandeemia ajal

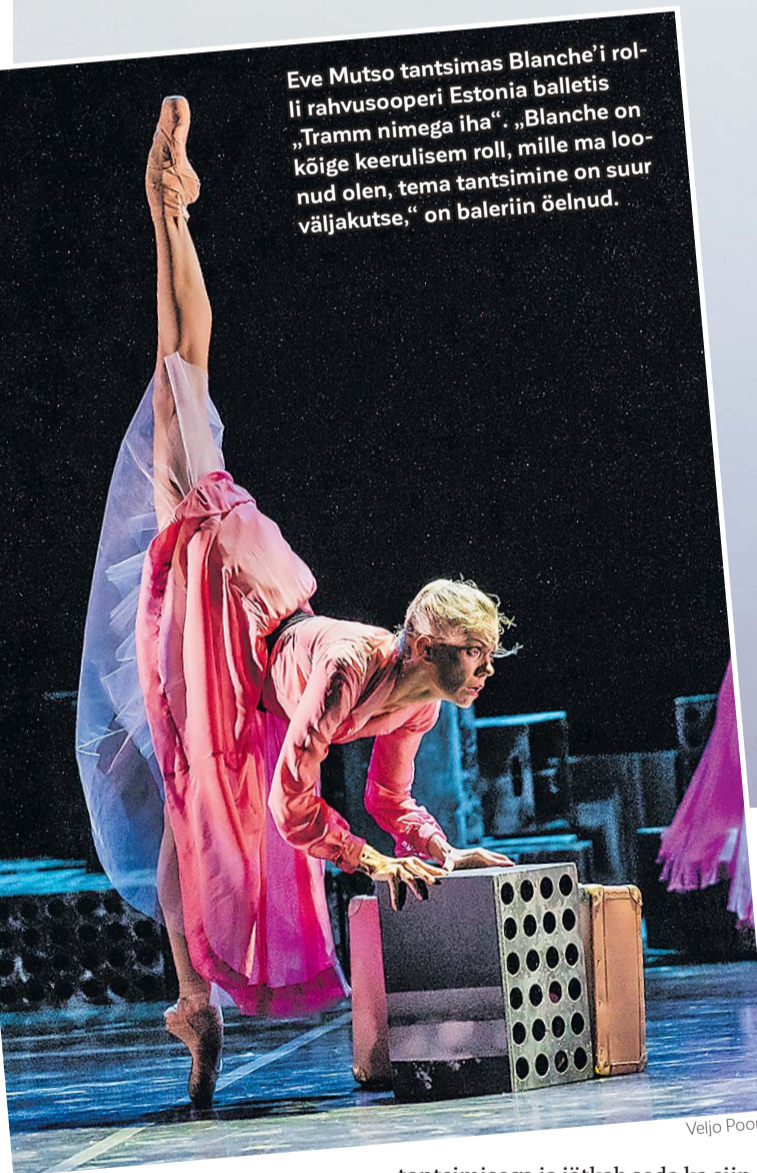
Esiailgu plaanis Eve kolida Eestisse juulikuus, aga kuna kõik Šotimaal kevadel toimuva pidanud projektid lükkusid koroonapandeemia tõttu edasi, otsustas ta kolimise ette võtta juba mai lõpus. „Maailm oli ju päris kinni, aga Eesti transpordifirma Estolink tuli meie asjadele järele ja tõi need viie-kuue päevaga Eestisse. Meie tühjak jäänud Šotimaa kodu tundus siis juba nii võõras, et tundsimine oli juba aeg minna.“

Evel on vaid kahju, et koroonapiirangute tõttu ei olnud võimalik sealsetele sõpradele korralikult head aega öelda. „Aga mul on alati võimalus sinna tagasi minna ja erinevaid projekte edasi teha. Võimalik, et ma ei saagi ainult ühes kohas elada ja pean mõlemas riigis edasi tegutsema, looma ja õpetama,“ räägib Eve muheldes.

Eestis ei pidanud baleriin hakama uut elukohta otsima, teda ootas siin ees väike maja Tallinas, kus nad varem Eestis suvisid nautimas käisid. „Nüüd kohendasime seda, tegime remonti ja saime tulla siia elama. See oli mõnus pidepunkt Eestisse tagasitulemisel – me juba teadsime, kuhu tuleme, oma pesa oli olemas.“

Tõine üleminek ja sisseelamine on Eve jaoks samuti sujuv olnud. Siiani on jõus tema varem sõlmitud külalisleping Estonia teatriga, kus ta käis tantsimas balletis „Tramm nimega iha“ Blanche'i rolli. Märkimist väärib, et see osatähtmine kergitas ta Šoti Balletis

BALERIIN EVE MUTSO: oli õige aeg Šotimaalt tagasi Eestisse elama tulla

Eve Mutso tantsimas Blanche'i rolli rahvusoperi Estonia balletis „Tramm nimega iha“. „Blanche on kõige keerulisem roll, mille ma loonud olen, tema tantsimine on suur väljakutse,“ on baleriin öelnud.

Veijo Poorn

TAGASI KODUS:

„Ma ei ole harjunud paigal seisma, mul peab olema kogu aeg käsil mõni uus idee või projekt. Mulle see väga sobib, ma olen igiliikur või dünamo,“ ütleb Eve Mutso, kes koos perega taas kodumaale kolis. Eve 12aastane tütar Hele-Riin on sündinud ja elanud Šotimaal, aga kõik suved koos ema ja isaga Eestis veetnud, mistõttu ei ole siia elama ja kooli tulek tema jaoks võõras.

töö kõrvalt jääb Evel aega ka selleks, et õppida joogaõpetajaks. „Minu jaoks on väga tähtis, et saaksin endast kõik anda ja et mul on erinevaid asju, millega tegelda. Ma olen väga õnnelik, et saan töö kõrvalt ka juurde õppida. Kui mul on paberid käes, saan ka tudengitele joogatarkust jagada.“

Eve tunnistas, et erinevate asjadega tegelemine ja pidevalt liikumise olemine on talle igiomanne. „Ma ei ole harjunud paigal seisma, mul peab olema kogu aeg käsil mõni uus idee või projekt. Mulle see väga sobib, ma olen igiliikur või dünamo,“ räägib ta naerdes. „Kui jään seisma, siis ei ole energia enam nii hea. Puhata ja täiesti aega maha tõmmata pole ma kunagi osanud. Paigalseisimine tundub minu jaoks veidi hirmutav. Tuuma passimist ma ei talu.“

Kuigi pidevas liikumises, kinnitab Eve, et Eestisse tuli ta siiski tagasi mitte ajutiselt, vaid päriselt. „Oleme põnevil ja rõõmsad, et saame jälle vahelduseks

seitse aastat tagasi Inglismaa tantsuuhinna nominentide hulka.

„Kodu ja leping Estonia teatriga olid midagi kindlat, kuhu oli Eestis hea juured taas maasse ajada,“ rõõmustab Eve.

Kogu aeg liikumises

Ka tema tütar on siin kiiresti kohanenud. „Talle väga meeldib Eesti koolis. Kuna Šotimaa koolid pandi kinni juba märtsis, ei ole ta pool aastat koolis kohal käinud. Ta nii ootas, et saada tagasi kontaktõppe, on väga rahul ja naudib seda.“

Baleriinist ema jälgedes käiv Hele-Riin tegeles juba Šotimaal

tantsimisega ja jätkab seda ka siin Eestis tantsuagentuuris.

Eve soovib nüüd uurida, kus ja kuidas saaks siinses tantsu maailmas abi ja tuge pakkuda ning oma kogemusi edasi anda. „Mulle meeldib kasulik olla,“ ütleb ta.

Oma uuest töökohast lavakunstikoolis räägib baleriin vaid ülivõrdes. „Mulle väga meeldib Eesti inimeste pealehakkamine ja töödistsipliin, austus oma kolleegide vastu. Eriti minu uuel töökojal on see mõnusalt toetav ja seab ka minule kõrge standardi, et leida võimalusi, kuidas end pidevalt edasi arendada.“

Estonia teatris tantsitava Blanche'i rolli ja tantsuõppejõu